

19 / enlleficament m. Acció d'enlleficar o d'enlleficar-se; l'efecte.
substantiu

enlleïdor - a adj. Que enlleïx.

enlleïment m. Estat del qui està enlleït

o una part del cel,

~~consumir-se
decahir-se
fonar~~

No a part.

enlleficar v. tr. Embutir
una matèria llefiscosa

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS
MCMVII

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

enlleiganyar-se v. pron. Omplir-se de lleiganyes. Va compondreixar amb els ulls enlleiganyats || Co-brir-se, el cel de lleiganyes. El cel comença a enlleiganyar-se cap a llevant
enlleir-se v. pron. Consumir-se, decahir-se.

Apart d'icòt és un dimoni: en fa enlleir. Sempre a casa: us enlleirareu!

?? enllemenar v.